

Dansk-englisk Haandslag ved Flyvernes Grave

Fra vor udsendte Medarbejder

Skarrild.

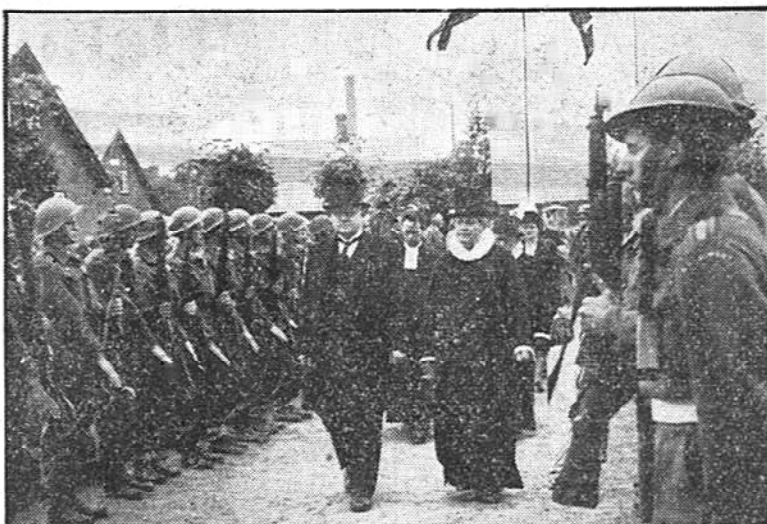
EN LILLE, VESTJYDSK KIRKEGAARD i en graa og fugtig Luft, saadan som Flyvere mærker lette Skyer, de gaar igennem. Paa den en stor Skare af danske Bønder, nogle af den gamle Slags med sort Lastingskrave, et Par Øvrigheds personer, en Præst, en lille Koloni af Fremmede, Soldaterenker og Forældre, som har mistet deres Søn, otte ialt, jævne engelske Arbejdere og en canadisk Officersfrue. Saadan kan Mennesker Hundreder af Mile fra hinanden komme til at mødes ved Grave, og det var det, man saa i Gaar Eftermiddag paa Skarrild Kirkegaard, da Mindesmærket for faldne allierede Flyvere afsløredes.

Direktør Lausen, som havde ordnet det hele, assisteret af Konsul Chr. Alstrup, Aarhus, og i Forstaaelse med Skarrild Kommune, var paa sit Gods Clasonsborg Vært for de Faldnes Paarørende. Mens der spistes Frokost paa Godset, begyndte Folk fra Egnen at samles paa Kirkepladsen. Ingen gik ind i Kirken, før de Fremmede var kommet.

Da Direktør Lausen og Frue i Spidsen for Gæsterne gik ind paa Kirkegaarden, var der paa begge Sider Gangen opstillet en Deling Infanteri fra Borris, som præsenterede Gevær, og i Vaabehuset stod Frihedskæmpere fra Herning. Hurtigt fyldtes Kirken, og flere Hundrede maatte blive udenfor.

I DEN ENKLE KIRKE

Kirken var pyntet paa den yndigste Maade. Fru Lærer Rasmussen havde om Formiddagen gaaet og smykket med Blomster i Royal Air Force-Farver. Fint sad Blomsterne ved Stolene, i Lysekronen, i Krans om Korbuen, og de laa spredte ind i de dybe Vinduesnicher.

Øverst: Processionen gaar over Kirkegaarden mellem en Æresafdeling, forrest Amtmand Karberg, Ringkøbing, og Pastor Kokkenborg. Nederst: Ved Graven, fra venstre Fru Finland, Frk. Bower, Group-Captain Hawkins, Hr. og Fru Thompson og yderst til højre Fru Laughlin.

Fru Fingland, Enke efter den canadiske Officer, som havde været Fører i den nedstyrtede Maskine, var den af de Paarørende, som først kom ind, standsede et Øjeblik, tog ubevidst Haanden til sit Hjerte og gik rank videre. Alle blev dybt grebet, da de traadte ind i den lille Kirke, og Taaernerne strømmede ned over de stærke, engelske Ansigter. Som en af dem sagde bagefter: — Saadan en lille Kirke kan gøre dybere Indtryk end de største Katedraller. Man kan beundre det mægtige; men det stille og enkle taler dybere til En. Englænderne og den enlige canadiske Frue kendte ikke de danske Salmer, og de forstod ikke et Ord af den inspirerede Tale, Pastor Kokkenborg, Kolt, holdt i sin gamle Kirke, og som de senere vil faa sendt i Oversættelse; men de sad stille og saa paa Forsangeren, paa Blomsterne, spejdede efter, hvad der var dansk Skik i Kirkerne, og følte sig omgivet af Varme. De duggede Øjne smilte, og de rakte deres Hænder til alle. Det var Forstaaelse uden Ord.

RIG VED DYRE MINDER

— Rammen om denne Højtid, sagde Pastor Kokkenborg, er, at to Landes Folk samles. Det er det dybe Indhold ved Graven. Det er mit Bud, at I skal elske hinanden, og større er ingen end den, der sætter Livet til for sine Venner, siger Johannes i det 15. Kapitel. Efter fattig Evne har vi gjort noget for jeres Døde. Vi har gjort det med Kærlighed. Vi gav dem en Grav i en fattig Jord; den Jord er blevet rig ved de dyre Minder, den gemmer for os og ogsaa for jer. Vor Bøn for hver i det britiske og danske Folk er, at »vi blive ej de samme igen«; men at Sorg og Smerte maa skabe Værdier, som kan bringe Lykke. Saa sænker vi da vor Fane for dem, som faldt i en ond Tid for Fædreland og Venner.

Efter den danske Prædiken gik den unge engelske Pastor Tuley fra den britiske Zone i Tyskland paa Prædikestolen og takkede Skarrild og talte om ikke at glemme de Faldne.

Saa samledes man ude ved Graven. Et Tusinde Mennesker stod omkring den. Hver af de Efterladte lagde en lille Palmegren. Den lille Fru Laughlin var nu helt overvældet af Bevægelse. At se hende er at skue ind i Krigens Tragedie. Hun er et rent Barn af en Krigsenke, 19 Aar, fødte en Søn, da hun endnu ikke havde hørt, hvor hendes Mand var blevet af efter Flyver-

togtet til Tyskland den 27. August 1944.

»Dejlig er Jorden« tonede ud over Kirkegaarden. De danske Soldater præsenterede Gevær som en sidste Hilsen til de faldne Flyvere, og saa spredtes Følget, næsten alle gik ad den lyngkantede Vej ned mod Clasonborgs frodige Park.

VED DET DANSKE KAFFEBORD

Her var Direktør Lausen Vært ved et vældigt Kaffebord i Pavillonen. Saadan er det dansk Skik paa Landet, at man efter Begravelsen samles ved Kaffe og al Slags prægtigt Bagværk; men dette Kaffebord havde dog sit særlige Præg derved, at her rystedes Englændere og Danske sammen i jævn, munter Tale. Noget fra denne Sammenkomst vil huskes længe.

Mr. Stotts stod op og sagde: »Da vi

fik at vide, at vore Drengene var styrtet ned i Danmark, blev vi gladere. Nu vi har set, hvad I har gjort for dem, vender vi meget gladere tilbage til England og Canada. Vi har maaske ikke følt Tabet saa smerteligt, som I tror, for de syv af vore Drengene, som faldt her, var alle gaaet frivilligt med i Krigen«.

Fru Fingland overrakte Menighedsraadets Formand en canadisk Silkefane og bad om, at den maatte blive ophængt i Skarrild Kirke. Hun lod sige paa Dansk: »Det vil være en Trøst for mig og enhver canadisk Kvinde, at der hænger et lille Stykke af Canada i den danske Kirke«.

Den lille, djærve Menighedsraadstормand takkede, talte om at vi altid vil være imod tysk Vold og trykkede Canadas Flag til sit Bryst.

AXEL HOLM

Ved graven i Skarrild, den 28. august 1946.

På den lille, vestjyske kirkegård i Skarrild afsløredes i går det første store mindesmærke her i landet for nedskudte, engelske flyvere. Det blev en gribende højtidelighed, hvis indhold var en bekræftelse af venskab mellem det britiske og danske folk. På billedet ses tre af de faldne flyveres kvindelige pårørende lægge palmegrene på graven. Forrest frk. Bower, derefter fru Fingland og fru Thompson. Uden om gravene står bl.a. yderst til venstre konsul Chr. Alstrup fra Århus. Derefter den yngste af krigsenkerne, fru Laughlin, en engelsk menig og Wing Commander Brinsden, Group-Captain Havkins, hr. Stott, fru direktør Lausen og hr. Lausen (uden hat). Endelig ses amtmand Karberg (med høj hat), pastor Kokkenborg og den engelske præst. Til højre ses æresdelingen med frihedskæmpere.

Øverst: Processionen gaar over Kirkegaarden mellem en Æresafdeling, forrest Amtmand Karberg, Ringkøbing, og Pastor Kokkenborg. Nederst: Ved Graven, fra venstre Fru Finland, Frk. Bower, Group-Captain Hawkins, Hr. og Fru Thompson og yderst til højre Fru Laughlin.